

lovgivning, vi har, og den måde, den er bygget op på, jo er et af de få fornemme resultater, havde jeg nær sagt, af den tidligere borgerlige regerings arbejde. Men det siger jeg kun i forbindelse.

Det er jo så nemt at sige, at der er behov for, at hele miljø- og naturlovgivningen skal regel-forenkles. Det er bare ikke en påstand, der nødvendigvis bliver rigtigere, fordi den bliver sagt igen og igen. De andre gange, vi har behandlet dette beslutningsforslag, efterlyste jeg konkrete, overbevisende eksempler på regler, der kunne og burde forenkles, men de eksempler kom ikke.

De forhold, der blev kritiseret i beslutningsforslaget dengang, blev tilbagevist. De er da også blevet taget ud af begrundelsen for forslaget nu, og de er ikke blevet erstattet af andre eksempler. Det skal jeg selvfølgelig tage som udtryk for, at det ikke er muligt for forslagsstillerne at komme med konkrete, overbevisende eksempler på, hvor der virkelig er behov for at sætte et kæmpe bureaukratisk og besværligt arbejde i gang for at lave om på hr. Per Stig Møllers store reformarbejde på det her område.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen selvfølgelig mener, at lovgivningen skal være så enkel, så klar og så logisk og forståelig som overhovedet mulig, men jeg tror desværre, at finansministeren har ret i, at vores komplekse samfund ikke kan reguleres på en væsentlig enklere måde end i dag.

De mange politiske kompromiser, som vi normalt roser os sådan af her i landet, betyder også, at reguleringen i nogle situationer kan blive mere indviklet, end hvis vi bare havde en ét-partistat, som ingen af os ønsker. Vi er nødt til at tage hensyn til hinanden, vi er nødt til at være imødekommende. I hvert eneste samråd sidder vi og prøver at lytte os til, hvad partierne har af holdninger, og vi prøver at finde gode måder at løse problemerne på og selvfølgelig så enkelt som overhovedet muligt. Og det er da også det, finansministeren siger i den artikel, som forslagsstillerne citerer.

Desuden skal miljølovgivningen ofte regulere forhold, som er teknisk udviklede og meget svære at forstå i detaljer for mennesker, der ikke er eksperter eller ikke arbejder professionelt med det til hverdag. Så kan reglerne altså heller ikke altid være lige lettilgængelige.

Hvis man påstår, at miljøloven i dagens Danmark kunne være lige så enkel som reglerne i Jydske Lov, er man enten meget naiv, eller

også er det ikke blot forenkling, man ønsker, men i virkeligheden afskaffelse af alle krav og alle reguleringer – altså en sænkning af niveauet for miljøbeskyttelse, som det gennem årene ved fælles hjælp og fælles anstrengelser er lykkedes for os i Danmark at få, og som de fleste danskere er stolte af. Faktisk er ønsket fra befolkningen at få et endnu højere beskyttelsesniveau på miljøområdet.

Når reglerne ikke altid i sig selv kan være helt enkle, er det meget vigtigt, at myndighederne er gode til at give information om dem og vejlede borgere, der er i tvivl, og det er vigtigt, at borgerne bliver inddraget i de beslutninger, der tages af myndighederne. Det lægger jeg stor vægt på, og det er bl.a. disse hensyn, der ligger bag Århuskonventionen og regeringens forslag om gennemførelse af den, som Folketinget behandler i øjeblikket.

Hvis vi i Miljø- og Energiministeriet bliver opmærksomme på regler, der kan forbedres, der kan gøres enklere og klarere, så vil vi naturligvis også gøre noget ved det, og hvis forslagsstillerne kommer med konkrete forslag, så er jeg fuldstændig parat til at diskutere dem. Men at gå i gang med et kæmpe revisionsarbejde af hele lovgivningen på miljø- og naturområdet, uden at der er dokumenteret et behov for at sætte dette kæmpe arbejde i gang, synes jeg ikke er nogen god idé.

Vi var det her igennem i 1990'erne, vi fik samlet det i få love. Det var det, havde jeg nær sagt, store flotte resultat, hr. Per Stig Møller kunne fremlægge i Folketinget. Og selv om mit parti i opposition ikke stemte for alle forslagene, så har vi værnet i regeringen om de her forslag og den reform, som i virkeligheden skabte overblik og klarhed på miljøområdet herhjemme og samlede de mange enkeltlove i få love. Og det er jo lidt ejendommeligt, at jeg skal stå her i dag og være den, der forsvarer hr. Per Stig Møller og forsvarer det kæmpearbejde, der blev lavet dengang, over for udokumenterede anklager, mistænkeliggørelse uden konkrete eksempler.

Men altså, man kan jo altid ved drilleforslag vælge, om man vil blive fornærmet eller blive fornærmet på andres vegne, eller om man vil føle sig forulempet eller drillet eller sådan. Og man kan også vælge – og det er det, jeg vil slutte med, og det skal være det positive – at man med åbent sind vil sige: Kan forslagsstillerne komme med ting, som er enklere, som er bedre virkende osv., jamen så lad os se på dem. Kom-